

Sygnatura akt IV Ka 195/24

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2024 r.

4. Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1. Przewodnicząca:	1. SSO Agnieszka Połyniak
1. Protokolant:	1. Magdalena Telesz

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2024 r.

6. sprawy P. C.

7. syna A. i M. z domu C.

8. urodzonego (...) w D.

9. oskarżonego o czyn z art. 178a § 1 k.k.

10. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

11. od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

12. z dnia 19 grudnia 2023 r. sygnatura akt II K 946/23

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż w punkcie III jego części dyspozytywnej orzeczony zakaz ogranicza do pojazdów mechanicznych, do prowadzenia których wymagane są uprawnienia kategorii B;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 195/24	
Załącznik dołącza się w każdym	1		

przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z 19 grudnia 2023r. sygn. akt II K 946/23		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		

1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami				

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	P. C.	uprzednia niekaralność oskarżonego	karta karna	86
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	karta karna	dokument, którego treść nie budzi wątpliwości w		

		okolicznościach sprawy	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	obrońca oskarżonego zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość jego czynu były wyższe niż nieznaczące, podczas gdy	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>właściwa analiza elementów podmiotowych i przedmiotowych, a zwłaszcza okoliczności popełnienia czynu prowadzi do wniosku, że zarówno wina oskarżonego, jak i społeczna szkodliwość czynu były nieznaczne, a zatem, że w niniejszej sprawie wobec ziszczenia się pozostałych przesłanek zachodziły podstawy do warunkowego umorzenia postępowania.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Wbrew stanowisku obrońcy Sąd orzekający prawidłowo ustalił okoliczności zdarzenia z 15 maja 2023r. w D., w wyniku których P. C., bezpośrednio po tym, kiedy zaprzestał spożywać alkohol, wsiadł do swego samochodu marki M. o nr rej. (...) i główną ulicą, tj. (...), ruszył w stronę</p>				

K. Oskarżony, co przyznał w swych wyjaśnieniach, planował, iż w trakcie spotkania w Restauracji (...), będzie spożywał alkohol, miał przy tym świadomość, że prowadzenie pojazdu mechanicznego - samochodu po spożyciu, a tym bardziej będąc w stanie nietrzeźwości, jest zabronione, o czym przekonuje m.in. jego zapewnienie, iż zamierzał nocować u swoich rodziców (k. 53v).

Z prawidłowych ustaleń wynika jednakże, że wsiadł do samochodu, choć miał wówczas 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (zatem ponad 1,5 ‰ alkoholu we krwi, gdzie pierwsze badanie wykazało 0,85 mg/l, był więc w fazie wchłaniania alkoholu), co zostało ujawnione w trakcie kontroli podjętej przez funkcjonariuszy Policji, którzy podjęli interwencję z uwagi na to, że poruszał się "do prawej do lewej

krawędzi jezdni" (k. 1).

Kiedy te okoliczności zdarzenia powiąże się z tym, iż przyczyna, dla której oskarżony wsiadł do samochodu i kierował nim, była w istocie błaha, tak należy ocenić zdarzenie poprzedzające jazdę samochodem, a przyznaną przez samego P. C. (k.21). W restauracji, w której spożywał alkohol, dojsć miało bowiem z jego udziałem do nieporozumienia, w wyniku którego jeden z pracowników nakazał mu opuścić lokal. Ta właśnie sytuacja miała stanowić o tym, że wsiadł do samochodu i ruszył (k. 21).

To, że we własnej ocenie jechał bezpiecznie, tj. będąc zapięty w pasy bezpieczeństwa i z włączonymi światłami (k 21), jest wyłącznie jego subiektywną oceną, która w żadnym razie uprawnia do uznania, że z tego powodu stopień społecznej szkodliwości czynu oraz jego winy są mniejsze, aniżeli

ustalił to Sąd Rejonowy. Zwłaszcza w kontekście wskazanego powodu zatrzymania go do kontroli, na co wskazał tut. Sąd już wyżej. Nie sposób nie dostrzec, że oskarżony miał możliwość postąpić zgodnie z zasadami bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. zostawić samochód i udać się do rodziców (k. 53v). Nie było więc żadnych przeszkód, by postąpił zgodnie z wcześniejszym postanowieniem.

Truizmem jest wskazywanie, że nietrzeźwy kierujący stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego, a wymóg trzeźwości kierującego jest bezwzględnie obowiązujący i nie przesłanek, by naruszenie tej zasady stopniować ze względu na subiektywne odczucia takiego kierującego.

Nie może być skuteczna próba relatywizowania sytuacji przez apelującą, poprzez odwoływanie się do

pory, czy miejsca, po którym się poruszał oskarżony, czy ze względu na powód, dla którego zdecydował się na jazdę a tym bardziej nie może stanowić podstawy uznania, iż z uwagi na te okoliczności stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie jest znaczny.

To, że uprawnienia do kierowania pojazdami są potrzebne w codziennym życiu, ułatwiają je, zwłaszcza w przypadku rodziców mających dzieci w wieku szkolnym, jest powszechnie wiadome i nie wymaga specjalnej wiedzy. Okoliczność ta nie stanowi jednakże przesłanki, która mogłaby przesądzić o łagodniejszym potraktowaniu nietrzeźwego kierującego, który ma dzieci i dodatkowo pracuje poza miejscowością, w której mieszka.

Chybiony jest także argument, że skoro prowadzone było przeciwko oskarżonemu postępowanie karnego, to już

ten fakt stanowi dostateczną uciążliwość, która wystarczająco unaoczniała mu naganność zachowania z 15 maja 2023r. Postępowanie karne stanowi wszak konsekwencją tego nagannego zachowania, które wyczerpało znamiona przestępstwa, narażającego zdrowie i życie (tj. godziło w poczucie bezpieczeństwa) innych uczestników ruchu drogowego. Dla jego bytu i oceny skutków nie ma zatem znaczenia to, czy rzeczywiście doszło do stworzenia takiej niebezpiecznej sytuacji na drodze, a sam fakt kierowania po drodze publicznej pojazdem przez nietrzeźwego oskarżonego.

Dlatego też w tym stanie faktycznym zasadnie uznał Sąd orzekający, że stopień zarówno społecznej szkodliwości czynu P. C., jak i jego winy są wyższe aniżeli wymaga tego ustawodawca, by możliwe było warunkowe umorzenie postępowania

karnego w oparciu o przepis art. 66 §1 k.k. (k.68). Natomiast to, że dotychczas przestrzegał zasad porządku prawnego, o czym świadczy dotychczasowa jego niekaralność, informacje pozyskane przez kuratora (k. 57 – 58) oraz postawa w toku postępowania, sama w sobie nie uprawnia jeszcze do tego, by na tej podstawie umniejszyć stopień społecznej szkodliwości jego czynu, i winy. Niewątpliwie okoliczności te stanowiły o uznaniu, iż cele postępowania karnego zostaną osiągnięte przez wymierzenie kary o charakterze nieizolacyjnym, tj. grzywny. Przekonuje o tym treść pisemnego uzasadnienia wyroku (sekcja 4, k. 67v).

Powyższe prowadzi do wniosku, że zarzut podniesiony przez apelującą jest niezasadny i nie ma podstaw, by odmiennie aniżeli uczynił to Sąd meriti, ocenić stopień społecznej szkodliwości czynu P. C. oraz jego winy.

Wniosek			
<p>o zamianę zaskarżonego wyroku poprzez:</p> <p>1. warunkowe umorzenie postępowania na okres próby dwóch lat,</p> <p>2. zaniechanie orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, ewentualnie o orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych ograniczając zakaz do kategorii pojazdów, której dotyczyło zdarzenie,</p> <p>3. orzeczenie od oskarżonego świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z przyczyn wskazanych powyżej			

<p>postulowana zmiana wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania karnego, a przy tym zaniechanie orzeczenia środka karnego - zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, jest chybiona.</p> <p>Oskarżony swoim zachowaniem wykazał, że nie daje gwarancji bezpieczeństwa innym uczestnikom ruchu drogowego, skoro mając możliwość, by przemocować u rodziców, zdecydował się na jazdę samochodem, mimo że "dopiero co" wstał od stolika, przy którym spożywał i to znaczną ilość alkoholu.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		

**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

5.

**1.7. Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocy

pkt I - uznanie
sprawstwa i winy
P. C. oraz wymiaru
kary grzywny;

pkt II - zaliczenie na
poczet kary grzywny
okresu zatrzymania;

pkt IV - orzeczenie
świadczenia
pieniężnego w
wysokości
minimalnej na rzecz
Funduszu Pomocy
Pokrzywdzonym
oraz Pomocy
Postpenitencjarnej;

pkt V - zaliczenie
na poczet środka
karnego - zakazu
prowadzenia
pojazdów
mechanicznych
okresu zatrzymania
prawa jazdy;

pkt VI - obciążenie
oskarżonego
kosztami
postępowania
sądowego za I
instancję.

Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
<p>Wskazane wyżej rozstrzygnięcia zawarte w zaskarżonym wyroku uznać należy za trafne i stanowiące wyraz prawidłowo dokonanej oceny prawnokarnej zachowania P. C.. Nie ujawniły się żadne przesłanki, które obligowałyby do zmiany tych postanowień Sądu orzekającego, a to wobec uznania, że argumenty przedstawione w apelacji nie są niezasadne.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>pkt III dotyczący orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat poprzez ograniczenie zakresu tego środka karnego do pojazdów mechanicznych do prowadzenia</p>		

<p>których wymagane są uprawnienia kategorii B, czyli samochodów osobowych oraz małych pojazdów dostawczych o dopuszczalnej masie całkowitej (dmc) nieprzekraczającej 3,5 tony.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Zgodnie z brzmieniem art. 42 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu (tak, jak to wskazał Sąd a quo) sprawca przestępstwa z art. 178a §1 k.k. traci uprawnienia na okres nie krótszy niż 3 lata do prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów określonego rodzaju.</p> <p>Uwzględniając sytuację rodzinną i zawodową P. C., który ma na utrzymaniu m.in. małoletnie dzieci, uznał Sąd ad quem, że w okolicznościach sprawy zasadne będzie ograniczenie zakresu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych do samochodów</p>	

osobowych (takim poruszał się 15 maja 2023r.), jak też małych pojazdów dostawczych o masie całkowitej nieprzekraczającej 3.5 tony. Zmiana w tym zakresie umożliwi oskarżonemu wykonywanie pracy zarobkowej, dojazd do niej pojazdami, do których w/wym. uprawnienia kategorii B nie są wymagane (np. jednoślady), a na tę kwestię również on sam wskazywał. Cele postępowania karnego temu rozstrzygnięciu nie sprzeciwiają się, zaś tak określony zakaz w dostatecznym stopniu spełni swą funkcję i winien skłonić oskarżonego do zweryfikowania swego nastawienia do bezwzględnie obowiązujących zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

1.9. ***Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji***

1.1.7. ***Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia***

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	z	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	z	Przytoczyć okoliczności
pkt III		z uwagi na wynik postępowania odwoławczego, sytuację materialną i majątkową P. C., jak też względy słuszności oceniane w kontekście zobowiązań finansowych oskarżonego wynikających z treści utrzymanego w mocy wyroku, zasadnym było zwolnienie go od obowiązku poniesienia kosztów sądowych związanych z jego apelacją i obciążenie wydatkami tego etapu postępowania Skarb Państwa.
7. PODPIS		
SO Połyniak	Agnieszka	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego P. C.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uznanie sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie czynu z art. 178a §1 k.k., wymierzenia mu za ten czyn kary oraz środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz świadczenia pieniężnego		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie		

	kwalfikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana